

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XII. Divisio, & Reductio Provinciarum Religionis C. R. Ministrantium Infirmi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](#)

licis, ac in Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiis, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis praediti, nec non quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictae Curiae, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, & aliarum Civitatum, & locorum, ac praedicta Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia corroboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilitimentiis, usibus, & naturis, etiam si de illis fervandis, & non impetrantis Literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliis quomodolibet concessis utendo ipsi Cappellani per se, vel eorum Procuratorem præstenter forsan haec tenus, vel in posterum eos præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Praesulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Praeceptoribus, Prioribus, Militibus etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliquisque personis, & particularibus, nec non Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Originariis etiam ejusdem S. R. E. Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorumque Collegii sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliquisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque. & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem predictam etiam consistorialiter, & de ejusdem S. R. E. Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, & Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut aliis quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiam si in iis, ac statutis, & stabilitimentiis praeditis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum verò partium Beneficia, nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliis certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis utri possit, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona etiam stabilita forsan ad certum valorem ascendentia possideat, quodque Praeceptoris, & alia Beneficia quecumque dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilitomentorum praeditorum dispositione, non in titulum perpetuorum Beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, secularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis gravari non possit, quodque stabilitimentiis, & privilegiis praefatis etiam vigore clausulae implicite derogationis latissime extendenda etiam per quoscumque Literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriis derogatoriis efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum, ad id Magistri, & Conventus prefatorum expressus accedat sensus, fintque Literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptum.

tæ, ac ei, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias Literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimata, & non aliâs, nec alio modo; & semper in hujusmodi Literis, quæ sic fieri etiam de simili consilio derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum fortiantur de consensu Magistri, & Conventus præfatorum, & non aliâs, aliter, nec alio modo.

J. 10. Quibus omnibus , & eorum singulis
etiam si pro illorum sufficiente derogatione alias
de illis , eorumque totis tenoribus specialis ,
specifica , & expressa , & de verbo ad verbum ,
non autem per clausulas generales idem impor-
tantes mentio , seu quavis alia expressio habenda ,
aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servan-
da foret , & in eis caveatur expressè , quod illis
nullatenus derogari possit , quodque clausula im-
plicitæ derogationis in rescripto etiam motu pro-
prio emanata apposita alter in Literis exprimi ,
vel extendi nequeat , illorum omnium tenores
præsentibus pro sufficiente expressis , ac de verbo
ad verbum insertis habentes illis alias in suo ro-
bore , & firmitate permanensuris hac vice dumta-
xat harum serie in genere , & in specie ad effe-
ctum præmiflorum specialiter , & expressè , mo-
tu , & scientia similibus derogamus , ac deroga-
tum esse decernimus , cæterisque contrariis qui-
buscumque .

*Contrariis
derogat.*

I. 11. Volumus autem, quod praesentium transflumptis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in dignitate Ecclesiastica constituta munitis eadem prorsus ubique fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, qua praesentibus ipsis adhibetur, & adhiberi posset, si forent exhibitae vel ostensa; quodque antequam gratia Notarius perfrui possint, & valeant, in manibus alicuius persona in dignitate Ecclesiastica constituta professionem fidei juxta articulos pridem à Sede Apostolica prefata propositos emitere, & folium fidelitatis juramentum omnino praestare tenentur, & quilibet ipsorum teneatur.

Dat. Romæ apud S: Mariam Majorem sub An-
nulo Piscatoris die 18. Octobris 1655. Pontificis
Nostris Anno primo.

Divisio, & Reductio Provinciarum Religionis
C. R. Ministriantium Infirmi.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

In eminenti Sedis Apostolice specula Domini-
ci Gregis curæ Nostræ divinitus commissi com-
modis jugiter invigilantes illis, quæ prospero
Congregationum personarum regularium, nedum
ad corporalem Christifidem utilitatem, sed
etiam quod latius est, ad salutem animarum præ-
fertim in extrema cum hoste humani generis lu-
cta procurandam providè institutarum statui, &
felici directioni conducere arbitramur, propensis
studii intendimus, ac defuper pastoralis Officii
Nostrî partes interponimus, prout in Domino
conspicimus salubriter expedire.

f. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Congre-gatio Dilectorum Filiorum Clericorum Regularium ministrantium infirmis dudum per Literas Apostolicas in quinque Provincias, videlicet Romanam, & Etruria simul, nec non Mediolanensem, Bononiensem, Neapolitanam, & Siculam divisa fuerit; Et subinde eandem Congregationem particularis Congregatio à fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore Nostro deputata in duas Provin-

Expedition

Edita A. D.
1655

Motiva hu-
jus instit.

cias, nempè Neapolitanam, quæ etiam Siculam quoque, indulis, & Litteris Apostolicis eidem comprehendenter, ac Romanam, quæ reliquas Provincias prædictas pariter contineret redegerit, cumque præmissorum occasione varia perturbationes subortas fuerint. Nos, ut Clerici prædicti semota omni perturbationum materia in suo laudabili Instituto pro communi Christifidelium bono perseverare valeant, quantum cum Domino possumus, providere volentes.

Divisio pro
ut in rubr.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitude, totam Congregationem Clericorum Regularium hujusmodi in quatuor Provincias, videlicet Romanam, quæ Etruscam, eique propinquiore Bononiam. Provincia partem comprehendat, nec non Mediolanensem, quæ reliqua Provincia Bononiensis hujusmodi partem juxta divisionem ipsius Provinciae Bononiæ, in Capitulo generali dictæ Congregationis proximè celebrando faciendam etiam comprehendat, ac Neapolitanam, & Siculam, quæ quatuor Provinciæ singulæ suos Provinciales, & Officiales distinctos, & separatos habere debeant, tenore præsentium dividimus, & reducimus.

Alternativa
Præfæcti Ge
neralis.

§. 3. Declarantes tamen, quod quantum attinet ad electionem persona idonea ex Provinciarum dictæ Congregationis professoribus ad munus Præfæcti Generalis ipsius Congregationis pro tempore vacans alternatim assumenda, eadem Congregatio in duas folummodo Provincias, nempè Romanam, quæ Mediolanensem, quoad hunc articulum contineat, ac Neapolitanam, quæ Siculam pariter comprehendat, divisa censeatur, itaut prædictum munus Præfæcti Generalis professoribus Romanæ, seu Mediolanensis, & Neapolitanæ, seu Sicula Provinciarum hujusmodi alternatim in perpetuum deferri debet, & Præfector Generalis, quando Romanæ, & Mediolanensis insimul Provincia turnus obtigerit, tam ex particulari Romanæ, quam ex Mediolanensi Provinciæ supradictis, servatis tamen alijs servandis assumi possit; quando vero Neapolitanæ, & Sicula Provincia itidem insimul turnus obvenerit, tam ex particulari Neapolitana, quam ex Sicalia Provinciis, hujusmodi eligi similiter valeat.

Consulto
res ex quali
bet Provin
cia assumu
ntur.

§. 4. Præterea prohibitionem, ne ex Provincia dictæ Congregationis, ex qua Præfector Generalis electus esset Consultor ullus ejusdem Congregationis assumeretur, in prædictis Litteris Apostolicis contentam Motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitude, & tenore præsentis tolentes, & abolentes, singulos Consultores prædictæ Congregationis ex singulis quatuor Provinciis memoratis, Romanæ videlicet, Mediolanen. Neapolitanæ, & Sicula assumi debere decernimus.

Arbiter Con
sulta non eli
gatur ex Pro
vincia Pra
efeti Genera
lis.

§. 5. Statuentes ut Arbiter Consulta generalis prædictæ Congregationis nequam ex illa Provincia, ex qua Præfector Generalis pro tempore fuerit, sed ex alia assumatur, ac decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit perpetuò inviolabiliter observari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palati Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane si secundum super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter configerit attenari.

Contraria
deregat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate corroboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis

Congregationi, illius Superioribus & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, ac sufficienter expressis, & ad verbum infertis habentes, illis alijs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra, ac ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 22. Novembris 1655. Pontificatus Nostri Anno primo.

Dat. P. An. r.
die 22. Nov.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, & ejusdem Confraternitatum, ac Beatissimæ Virginis Mariæ de Remedio.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D.
1655.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Petrus Mercier Minister Generalis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod ipse pro felici dicti Ordinis regimine, atque gubernio omnia, & singula Prærogativa, gratias, & Indulta eidem Ordini, nec non Confraternitibus sub Invocatione Sanctissimæ Trinitatis, & Beatissimæ Virginis de Remedio nuncupat. Redemptionis Captivorum vigore Literarum in simili forma Brevis fel. record. Pauli Papæ V. Prædecessoris Nostri erexit alijs à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa, quo firmiora persistant, & ab omnibus exactius observentur Apostolica nostra confirmationis robore communiri summoperè desiderent.

Oratorem
absolvit à
censuris.

§. 1. Nos igitur eundem Petrum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliquique Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penitè jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latiss, si quibus quomodolibet in nodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censemtes.

§. 2. Suplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Privilegia, gratias, & indulta prædicta, dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrificia Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis Instituti non aduersentur, & quoad Confraternitates prædictas monopolii ansam non præbeant Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolica firmatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem suppleximus.

Confirmat
ut in rubr.

§. 3. Decernentes illa, nec non præsentes Literas semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcuse observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios,

Decretum
irritans.

& dele-